

Det er det, jeg lægger særlig Vægt paa, thi det er deri, Lovens Hovedprincip fastslaaes. Vi ønske ikke at stille de private i første Række og saa langt nede i Rækken give Kommunerne en Ret, som de sikkert i mange Tilfælde ikke ville være i Stand til at komme i Besiddelse af. Jeg gør opmærksom paa, at efter Flertallets Forslag skulle Sognekommunerne, saa vidt jeg skønner, vedblivende have Amsraadernes Samtykke, og med den reaktionære Sammensætning, som Amsraadene have, kan jeg godt tænke mig, at det i mange Tilfælde vil knibe med at faa Amsraadets Samtykke. Jeg forstaar ikke, hvorfor Flertallet fastholder, at Kommunerne skulle have dette Samtykke. Paa den anden Side skal jeg erkende, at der, saa vidt jeg kan skønne, er aabnet en Adgang for Kommunerne til ogsaa at bortfæste de Ejendomme, der blive udstykkede, men jeg tror, at jeg har forstaaet hele Flertallets Stilling ret, naar jeg siger, at det i Virkeligheden er imod Kommunefæste. Den ærede Ordfører udtalte sig for Resten ogsaa ret stærkt derimod ved Lovforslagets 1ste Behandling, medens der fra anden Side, fra det ærede Medlem for Vraa (Th. Larsen), vistes denne Tanke endog ret stor Venlighed.

Mindretallets Ændring under Nr. 3 er allerede omtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, men jeg maa dog skænke dette Ændringsforslag lidt Opmærksomhed. Flertallet foreslaar under Nr. 3 at sætte de i Lovforslaget nævnte 50,000 Kr. ned til 35,000 Kr., medens Mindretallet foreslaar under Nr. 4 i Stedet for det bestemte Beløb at sætte mindst 15 pCt. af, hvad Ejendommen koster, som det, de vedkommende Kommuner eller Foreninger skulle være i Besiddelse af, naar de ville have Statens Støtte. Jeg har undret mig over, at den Tanke, der straks, da jeg fremsatte den her i Tinget, fik nogen Tilslutning baade fra den ene og den anden Side her i Salen, ikke har kunnet vinde stærkere Tilslutning i Udvalget, ikke en Gang fra dem, der støttede den under Sagens 1ste Behandling. Jeg forstaar ikke, at man her, hvor det drejer sig om Ejendomme, der dog sikkert ville variere fra omkring 50 Tdr. Land til op mod 1,000 Tdr. Land, tror i en Lov at kunne fastslaa et bestemt Beløb, som man i dette Tilfælde skal være i Besiddelse af, et Beløb paa 35,000 Kr. Naar jeg siger Ejendomme paa omkring 50 Tdr. Land, tænker jeg nærmest paa Præstegaarde, og naar jeg siger Ejendomme paa indtil 1,000

Tdr. Land, tænker jeg paa store Herregaarde, men det er dog komplet meningsløst at forlange, at man skal være i Besiddelse af en og samme Sum, enten man køber en Ejendom paa 50 Tdr. Land eller paa 1,000 Tdr. Land. Man vil saa sige: Der staar: mindst 35,000 Kr., men ogsaa herfra kan Ministeren give Dispensation. Saa ser jeg ikke den fjerneste Anledning til at nævne et bestemt Beløb, thi dette Beløb, som her fastslaaes, vil kun i meget sjældne Tilfælde passe. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Mindretallets Ændring under Nr. 4, der fastslaar procentvis det Beløb, man skal være i Besiddelse af, efter den Ejendoms Værdi, man køber. Det er det eneste, der er sund Mening i.

Ændringsforslag under Nr. 5 er en Redaktionsændring, som jeg ikke skal opholde mig ved. Ændringsforslaget under Nr. 6 er derimod ogsaa et Forslag, hvorved vi mene at forbedre Loven. I Stedet for „Halvdelen“ ønske vi, der skal staa „tre Fjerdedele“ som det Beløb, Staten udlaaner ud over 1ste Prioritet. Jeg erkender, at det kniber noget i Forvejen med at faa Pengene til at slaa til en Herregaard, og at hvis man fulgte Mindretallet her, vilde det komme til at knibe endnu mere. Men paa den anden Side tror jeg ikke, det er nødvendigt at forlange, at den vedkommende Kommune eller de vedkommende Foreninger skulle være i Besiddelse af en saa stor Sum, som Lovforslaget forudsætter. Hvis man køber en Ejendom til 400,000 Kr., og man deri kan laane Halvdelen, 200,000 Kr. — det er vist ikke for flot regnet i en saa stor Ejendom —, vil Følgen være, at Staten udlaaner 100,000 Kr., og at de vedkommende Foreninger, eller hvem det bliver, skulle være i Besiddelse af andre 100,000 Kr. mindst. Jeg nævner dette for at vise, at det Beløb af 35,000 Kr., som Flertallet stiller Ændringsforslag om, i Virkeligheden intet siger og intet betyder. Det vil kun i enkelte Tilfælde faa praktisk Betydning. I saa godt som alle Tilfælde vil man enten komme til at gaa op eller ned. Vi have fra vor Side ment, at det ikke var nødvendigt, at man stillede saa strenge Fordringer hverken til Foreninger eller til Kommuner, men at man godt for Statens Vedkommende kunde gaa noget højere med de vedkommende Laan. Ogsaa dette Forslag anbefaler jeg til det høje Tings Velvillie.

Det næste, jeg skal omtale, er Ændringsforslag under Nr. 8 b, hvor vi foreslaa, at $\frac{1}{5}$ rettes til $\frac{1}{3}$. Det angaar Be-